

Bijbelrooster | Zondag 10

God leidt

De God, Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is; Deze, zijnde een Heere des hemels en der aarde, woont niet in tempelen met handen gemaakt;

En wordt ook van mensenheden niet gediend, als iets behoevende, alzo Hij Zelf allen het leven, en den adem, en alle dingen geeft; (...)

Opdat zij den Heere zouden zoeken, of zij Hem immers tasten en vinden mochten; hoewel Hij niet verre is van een iegelijk van ons.

Handelingen 17: 24, 25 en 27

Lezen: Zondag 10

'Dat is echt toevallig!' Je bent op vakantie in een grote stad en je kunt de weg naar het parkeerterrein waar de auto van je ouders geparkeerd staat niet meer vinden. Het was vlak bij een werk, maar welke? Op dat moment spreekt iemand jou aan met de vraag hoe laat het is, want zijn parkeermeter loopt bijna af. Laat hij nu net naar hetzelfde parkeerterrein moeten als jij. Toevallig... is dat zo? In Zondag 10 belijdt een christen: God regeert! Hij draagt zorg voor alle dingen in het leven. Hij is altijd, overal aanwezig als God. Ja, zeg je, ik begrijp dat God alles ziet, maar Hij bemoeit Zich toch echt niet met kleine dingen zoals het terugvinden van de weg naar de parkeerterrein. O nee? Wie dat dan? God is niet alleen de Schepper Die alles gemaakt heeft, maar Hij regeert en bestuurt alles. Dat is voor ons onvoorstelbaar. De hoge, grote God is actief bezig met jou, met mij, met dat vogeltje op de schutting. Hij onderhoudt de aarde en geeft na de winter de lente zodat planten weer kunnen groeien. Kijk zo eens naar buiten: God doet dat. Daar word je klein van. Misschien komt er een 'maar' bij je op: Maar waarom is dan zoveel ellende? Waarom zoveel pijn en nood? Waarom gebeurde dit met mij? Is er dan ook nog zo iets als noodloot?

Zondag 10 houdt je het beeld voor van een Vader Die zorgt voor Zijn kinderen. Ben jij een kind van die Vader? Dan zal geen tegenslag je bij de Heere vandaag kunnen houden. Deze Vader geeft het beste. Dat is niet hetzelfde als het leukste of prettigste. Soms geeft Hij armoede, tegenslag of ziekte. Moeilijke dingen overkómen je niet. Nee, Hij gééft ze je. Waarom? Om jou dichterbij Hem te brengen en je te leren meer op Hem te vertrouwen. *Wat de toekomst brengen moge, mij geleidt des Heeren hand; moedig slag ik dus de ogen, naar het onbekende land.*

Altijd dichtbij

Ben Ik een God van nabij, spreekt de HEERE, en niet een God van verre? Zou zich iemand in verborgen plaatsen kunnen verbergen, dat Ik hem niet zou zien? Spreekt de HEERE; vervul Ik niet de hemel en de aarde? Spreekt de HEERE.

Lezen: Jeremia 23: 16-29

'Ere zij God in de hoge!' Je zong het als kind al uit volle borst mee. En inderdaad: God is de hoge, de heilige God. Hij is zo groot, zo machtig; daar kun jij je geen voorstelling van maken. Kijk 's nachts maar eens naar de sterrenhemel, dan voel je hoe klein je bent.

De Joden in de tijd van Jeremia dienden God vooral in en om de tempel in Jeruzalem. Daar brachten ze offers en daar spraken de profeten. In die tijd waren er veel profeten die zeiden dat ze in de Naam van de Heere spraken. Ook al sprak Jeremia over Gods oordelen, het zou best meevallen. En zo leefden de Joden ook: het komt wel goed, laten we er het beste van maken. Misschien doe jij dat ook. Je bent maar één keer jong, zo erg is het toch niet; later.. Dan heb je een verkeerd beeld van de Heere. Wat Hij zegt, doet Hij ook. Hij is de almachtige God Die regeert. Er is niets wat buiten Hem om gaat. Hij vervult de hemel en de aarde en heeft gehoord wat de valse profeten gezegd hebben. Zijn woord zal zijn al een vuur. Hij straft de zonde. Als God zo groot is dat Hij de hemel en de aarde

(ver)vult, dan is Hij niet de God Die allen 'in de hoge' is. Hij is ook heel dichtbij. Hij luistert naar je bidden en vragen. Hij wil een God van nabij zijn, om Jezus' wil.

Het of Hij?

Hoewel Hij nochtans Zichzelf niet onbetuigd gelaten heeft, goedgeoede van de hemel, ons regen en vruchtbare tijden gevende, vervullende onze harten met spijze en vrolijkheid. Handelingen 14: 17

Lezen: Handelingen 14: 8-18

'Het regent', 'de zon schijnt', 'het gaat stormen' zeggen we tegen elkaar. Nee, wij denken als het gaat onweten niet meer aan Wodan of andere heidense goden. We weten nu toch hoe het werkt?

Voordat je wegfietst check je nog snel even de buitenrader op je mobiel.

We zijn 'van God los' geraakt. We zien niet meer dat alles bij Hem vandaan komt. Onze verre voorouders merkten wel dat er meer was dan zij konden zien. Ze maakten er hun goden van en vereerden die.

De mensen in Lystre zien ook dat er een wonder gebeurd is en hebben maar één conclusie: deze mannen zijn goden. Even later komen ze aan met hun offers. Barnabas en Paulus grijpen in. Zij zijn juist gekomen om hen in Gods Naam te verlossen van hun afgodendienst. Ze moeten zich bekeren tot de levende God. Was dat een onbekende God? Ja en nee; ze dienden Hem niet, maar Hij zorgde wel voor hen. Ze hadden Hem kunnen kennen: Hij gaf het goede voor slechte mensen. Zo is Hij. Door te kijken naar de natuur kun je weten dat God er is, maar je kunt Hem daardoor niet leren kennen. Dát kan alleen door Zijn Woord. Niet Jupiter en Mercurius kwamen als mens naar de aarde, maar God gaf Zijn Zon. Jezus Christus werd mens. En daarom kun jij zalig worden. In Hem laat de almachtige God Zich kennen.

Jij bent bijzonder

Worden niet twee musjes om een penningsken verkocht? En niet één van deze zal op de aarde vallen zonder uw Vader. Mattheüs 10: 29

Lezen: Mattheüs 10: 16-33

'Hoe moet het nu verder?' Met angstige ogen kijkt een vriendin je aan, 'Thuis ging het al zo slecht en nu heeft mijn vader gisteren ook nog ontslag gehad. Nee, ik zou niet meer weten hoe het goed moet komen!'

Wat zijn er veel zorgen. Misschien heb jij ze ook wel. Mag ik je vragen of God ook jouw zorgen weet en van die van je vrienden?

De discipelen hadden ook zorgen. Ze hadden een prachtige opdracht gekregen: ze mochten gaan vertellen dat Gods Koninkrijk gekomen was en ze mochten laten zien dat er in dat Koninkrijk genezing is. Maar het zou niet vanzelf gaan. De mensen hadden al geprobeerd hun Meester te doden. Zij moesten niet rekenen op een warm welkom; ze zouden 'schapen zijn midden tussen de wolven'. Dat is nog zo: als je Christus gaat dienen, merk je dat je tussen vijanden woont.

Herken je dat?

Hoe kan het dan toch dat ze blijmoedig gingen prediken? Omdat Christus Koning is: Hij staat erboven. Ze worden niet overgeleverd aan de woede van de mensen. Als God zelfs zorgt voor de mussen, dan zal Hij ook voor hen zorgen. Zit jij vol zorgen? Weet je niet hoe het moet? Word je tegengewerkt omdat je christen bent? Wees niet bang, zegt Jezus: God vindt jou veel belangrijker dan de mussen. Je bent in Zijn hand. Bid om dat te mogen zien en vraag om vrijmoedigheid om tegen anderen over Hem te vertellen.

Geen woorden meer?

Ik ben verstomd, ik zal mijn mond niet opendoen, want Gij hebt het gedaan. Psalm 39: 10

Lezen: Psalm 39

Ben jij weleens echt sprakeloos geweest? Dat je echt totaal niet meer wist wat je moest zeggen? Misschien was dat bij iets heel moois. Of was het toen je hoorde dat iemand van wie je veel hield, gestorven was? Dan blijft er alleen een vraag over: waarom, Heere? Wat heb je eraan dat je op zo'n moment in God geloofd? Ga dat maar eens aan iemand vragen die de Heere liefheeft en veel moeilijke dingen meegemaakt heeft. Of zullen we het aan David gaan vragen? Wanneer David Psalm 39 gemaakt heeft, weten we niet. Al lezend zie je dat hij voelt hoe broos zijn leven is. Hij lijdt aan zijn lichaam en aan zijn ziel en hij voelt het: dit komt door mijn zonden. Hij heeft zijn nood geklaagd bij de Heere en is nu ten einde raad. Hij weet het: dit komt van de Heere, Die gezondheid en ziekte geeft, Hij heeft hier een bedoeling mee. David zegt: 'Ik ben verstomd, ik zal mijn mond niet opendoen, want Gij hebt het gedaan.' Hoe moet je dat zien? Zegt David: Ik kan niet tegen God op, dus berust ik in mijn lijden? Nee, hij ziet zijn lijden als iets wat de Heere met wijze bedoelingen over hem gebracht heeft. David heeft dit verdiend. Dát is de troost van het geloof in God. Hij onderhoudt en regeert en geeft gezondheid en ziekte uit Zijn Vaderlijke hand. David heeft nog maar één woord, één gebed: 'Mijn hoop, die is op U.'

Ook al ben je sprakeloos, toch mag je weten: Vader zal zorgen!

Altijd danken

Dankt God is alles; want dit is de wil Gods in Christus Jezus over u. 1 Thessalonicenzen 5: 18

Lezen: 1 Thessalonicenzen 5 : 12-23

'In tegenspoed geduldig en in voorspoed dankbaar.' Welke van deze twee gaat jou het beste af? Wacht even voor je antwoord geeft. Klopt het dat je wilde kiezen voor 'in voorspoed dankbaar'? Heb jij de Heere al gedankt voor alles wat je gekregen hebt? Zet alles wat je vandaag uit Gods hand gekregen hebt eens op een rijtje en stel jezelf de vraag: ben ik dankbaar voor alles wat Hij gaf, of vind ik het gewoon?

Paulus schreef twee brieven aan de gemeente in Thessaloniki in Griekenland. Thessaloniki was een zondige havenstad. Paulus was gaan preken onder de havenwerkers daar en Gods Woord had kracht gedaan. Er was een gemeente ontstaan, waarover gepraat werd. Ze waren tot voorbeeld in de regio. Hoe wam dat? Ze hadden echt geen eenvoudig leven. Er was veel verdrukking. Maar vroeg je iemand in Thessaloniki hoe de christenen leefden, dan zeiden ze: ze hebben elkaar lief, zitten niet in de kroeg en gaan niet vreemd. Kan dat ook over jouw gemeente gezegd worden? Paulus spoort ze aan om zichzelf rein te bewaren totdat de Heere op de wolken van de hemel terugkomt. Ze moeten blij zijn, zonder ophouden bidden én God voor alles danken. Ben jij een christen die bekendstaat als iemand die dankbaar leeft? Van voorspoed word je niet dankbaar. 'Danken in alles' ga je doen als je ziet dat jij nooit meer goed kunt doen en tegelijkertijd mag zien dat God zo goed is dat Hij Zijn Zoon gaf voor mensen zoals jij.

Vaste liefde

Want ik ben verzekerd dat noch dood noch leven, noch engelen noch overheden, noch machten (...) noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus onze Heere. Romeinen 8: 38, 39

Lezen: Romeinen 8: 28-39

Toen je heel klein was, vertrouwde je blindelings op je vader en je moeder. Je was ergens bang voor, maar je vader zei: 'Stil maar. Ik ben er voor je, er kan niets gebeuren.' Later ben je gaan zien dat, hoe lief je vader en moeder ook zijn, ze niet alles kunnen voorkomen.

Als je God je Vader mag noemen, is dat onuitsprekelijk rijk. De Almachtige, de Schepper, Die je Vader wil zijn. God had de wereld zo lief, dat Hij Zijn ervoor overhad. Ieder mensen die in Zijn Zoon Jezus Christus gelooft, heeft Hij lief. Ik kan niets bedenken wat jou meer geborgenheid en veiligheid kan bieden dan te mogen weten: die God heeft mij – klein mensje – lief. Zou jij graag zo'n liefhebbende Vader hebben? Paulus jubelt het uit: als God zelfs Zijn Zoon over heeft gehad voor zondige mensen, dan heeft Hij écht alles voor Zijn uitverkorenen over. Dan kan er niets tussen hen en Zijn liefde komen. Niets? Nee, zegt Paulus, zeker weten! Gods liefde zal mij omringen als ik tegengewerkt of misschien wel gefolterd zal worden. Niets kan er tussen Gods liefde en mij komen; niets! Wil deze God ook jouw Vader zijn? Ja, Hij wil dat zijn voor iemand die alleen maar zonde is. Juist daarom gaf Hij Zijn Zoon, uit liefde!